

тукъ-тамъ само да си издава гласа. Най-послѣ съвсѣмъ мълкна. Турцитѣ, които толкова се бояха отъ нея, тръгнаха по смѣло напредъ, и този пътъ, макаръ и пакъ съ много голѣми загуби, успѣха да завладѣятъ окопитѣ на крайнината. Сърбитѣ отстъпиха на вжтрѣ въ курията, но славната имъ батерия, която толкова юнашки защитаваше крайнината, падна въ ржцѣтѣ на турцитѣ.

Турцитѣ навлѣзоха въ курията и преслѣдваха по нея отстъпвающитѣ сърби. Нашето топче промѣни цѣлѣта на гърмежитѣ си, и слѣдъ като испрати 5—6 гранати по платото Плоча, слѣдъ влизанието на турцитѣ въ курията, почна да стрѣля по нея.

Нашитѣ хжшпаци, които се бѣхж заложили на позиция около топчето, почнаха и тѣ да стрѣлятъ по турцитѣ, които хубаво бѣхж си подставили на насъ дѣсниятъ флангъ, но надали сж имали тѣ нѣкоя врѣда отъ нашитѣ куршуми, защото разстоянието до тѣхъ бѣше 1200—1500 крачки, а пушкитѣ ни караха до 800 крачки. Пъкъ и нѣмаше възможность да се доближимъ до тѣхъ, защото трѣбваше да слѣземъ въ дола на Орѣшачката рѣчка, а отъ тамъ ний неможахме да виждаме расположенитѣ на срѣщния баиръ турци, и не можехме да гърмимъ по тѣхъ, а щѣхме само да ги улеснимъ тѣ насъ да биятъ. Да отидемъ пъкъ чакъ до дѣхъ, и да ударимъ въ ножове на фланга имъ, бѣше немислимо, защото тѣ имаха силни резерви, които отъ нашата позиция се виждаха като на дланъ. Освѣнъ това войводата трѣбва да е ималъ заповѣдъ да наглѣжда лѣвния флангъ на сърбитѣ, и да го запазва отъ обходъ или охватъ.

Часа къмъ 3¹/₂ слѣдъ пладнѣ, сърбитѣ бѣхж съвсѣмъ истикани изъ курията. Тѣ отстъпиха на втората си укрѣпена линия: Било—Бобовище — Горунякъ. И ний отстъпихме на една височина съ тѣхъ, и заехме курията Горунякъ.

Турцитѣ се спрѣха на другата крайнина на Правачката курия на 1000—1500 крачки прѣдъ позицията на Бобовище, която бѣше силно укрѣпена се фортификационни постройки, и не атакуваха сърбитѣ въ тѣхъ.